

עת"א 15324/06/15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד וועדת השחרורים, ישראל בביב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 15324-06-15 היועץ המשפטי לממשלה נ' בביב(אסיר)
לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופט צבי דותן כב'
השופט דבורה עטר

היועץ המשפטי לממשלה

העותר

נגד

1. וועדת השחרורים

המשיבים

2. ישראל בביב

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד אלירם גלעם

המשיב 2 ובאת כוחו עו"ד זהבה קרן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב מרצה עונש מאסר שלישי למשך 20 חודשים בגין ניסיון שוד מזוין של מוכרת בחנות נוחות בתחנת דלק והחזקת סכין וביום 3.6.15 החליטה המשיבה 1 (להלן: "הוועדה"), לשחרר אותו על תנאי התכנית הטיפולית של רש"א, שהוצגה בפניו ובתנאים נוספים המנויים בסיפא החלטתה נושא העתירה.

העותר טוען בכתב העתירה כי שגתה הוועדה כאשר שחררה את המשיב על תנאי למרות שלא עבר הליך טיפולי במסגרת שירות המבחן במהלך משפטו ולמרות שלא עבר כל הליך טיפולי במהלך מאסרו, למעט שיחות עם העו"ס.

לטענת העותר, המבוססת על עמדת גורמי הטיפול ושירות המבחן, נעשו עם המשיב ניסיונות טיפוליים רבים, אך עד כה לא הצליח אף אחד מהם ובכל פעם המשיב שב לבצע עבירות, לרבות עבירת ניסיון השוד המזוין נושא מאסרו שבוצעה חודש לאחר שחרורו ממאסר קודם.

עוד טוען ב"כ העותר כי התנהגותו של המשיב במהלך מאסרו הייתה התנהגות שלילית כפי שהדבר בא לידי ביטוי בחמש עבירות משמעת שביצע, כמפורט בסעיף 10 לעתירה, ובמידעים חסויים שהוצגו בפני הוועדה ובפניו.

לטענת ב"כ העותר, הוועדה לא נתנה משקל לכך שמדובר במאסר שלישי שמרצה המשיב וכן החלטתה מבוססת על תקווה שהמשיב לא יחזור לסורו יותר מאשר על ביטחון שלא יעשה כן.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא לקחה בחשבון את נסיבותיו האישיות של המשיב, שהוא נער למשפחה רב בעייתית, שהוריו לא היוו עבורו דמות סמכותית, הוא עבר בין פנימיות ונחשף לשימוש בסמים ואלכוהול.

שהייתו של המשיב בפנימיות רק הגבירה את התנהגותו לממסד ולעולם הנורמטיבי ובפני הוועדה הוא התבטא שההוסטל היה עבורו מסגרת סגורה אך לא הבית שלו.

הוועדה עיינה בתכנית השיקומית של רש"א, שבה אף אנו עיינו, ומצאה בה חיסרון לפיו הוא אמור לחזור לביתו, שם היה מקור הבעיות שבאו לביטוי בתסקיר שירות המבחן ובדברי הוועדה.

עם זאת, התרשמה הוועדה כי המשיב מביע מוטיבציה ומאמין בכוחותיו לעמוד בתכנית השיקום, אשר תזכה לתמיכה של הוריו של המשיב.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מנסיבותיו האישיות של המשיב, אשר הביאו אותו להתמכר לסמים ולא לכוהול ולבצע את העבירות נושא מאסרו הקודמים ונושא מאסרו הנוכחי. איננו מתעלמים גם מדברי כב' השופט ביתן שגזר את דינו של המשיב בת"פ 41032-03-14 בסעיף 14 לגזר הדין אך נראה לנו כי ב"כ המשיב, אשר תומכת בהחלטת הוועדה, לא פירשה נכון את הדברים שכן כל עוד המשיב לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו לא ניתן לסמוך על כך שלא יחזור לסורו, ולו בתנאי התכנית השיקומית של רש"א שאינה מהווה המשך להליך טיפולי במהלך מאסרו.

לא ניתן להתעלם מהתנהגותו השלילית של המשיב במהלך מאסרו, כפי שבאה לביטוי בעבירות משמעת שביצע ובמידעים החסויים שהוצגו בפניו, אשר רובם אינם מהזמן האחרון אך האחרון שבהם, מתחילת השנה, מלמד על התנהגות אלימה של המשיב.

לאור כל האמור לעיל, ועם כל הכבוד הראוי לוועדת השחרורים שהחלטתה היא נושא העתירה, נראה לנו כי החלטה זו סוטה ממתחם הסבירות ואינה לוקחת במידה הראויה את העובדה שהמשיב מרצה עונש מאסר שלישי ושבמהלך מאסרו, כמו גם לפניו, הוא לא עבר הליך טיפולי אשר יש בו כדי להפחית את מסוכנותו באם ישוחרר על תנאי, ולו בתנאי התכנית הטיפולית של רש"א ותנאי השחרור הנוספים.

אנו מקבלים את העתירה ומבטלים את שחרורו על תנאי של המשיב כפי שהחליטה וועדת השחרורים ביום 3.6.15.

ניתן והודע היום כ"ז סיוון תשע"ה, 14/06/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב 2.

דבורה עטר,
שופטת

צבי דותן, שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד

עמוד 2

